

Pustiti oditi

p. James Smith

Bogataš se ni mogel odreči svoji lastnini, čeprav bi v zameno zanjo dobil večno življenje. Kako težko je pustiti oditi! Težje, kot se kamela prerine skozi šivankino uho.

Jezus je sam izkusil, kako težko in boleče je pustiti oditi. Odrekel se je družini in prijateljem iz vasi, da bi lahko živel kot potujoči prerok. Potem, ko je postal privržen Krstniku in njegovi vnemi za kraljestvo, se je moral odreči tudi temu prijateljstvu in celo pridigati je moral o drugem kraljestvu, kot si ga je v duhu predstavljal njegov prijatelj. Ko je ljudem ponudil svoje telo in kri, je moral mnogim, ki so mu prej sledili, dovoliti, da odidejo stran. Žalosten se je odrekel Judu po njegovem izdajalskem poljubu; končno se je odrekel tudi duhu – v smrti.

Vendar se je Jezus s tem, ko se je odrekal, naučil velike vrednosti tega, da potuješ brez prtljage. Nenavezan na prtljago je bil svoboden, da je sledil Duhu. Zato je brez pomisleka to zahteval tudi od drugih. Bogatinu je rekel: "Bogastvo ni slabo samo po sebi, ampak je težava v tem, da te odreže od drugih. Če je med tabo in drugimi ljudmi preveč praznine, moraš ta prazen prostor premostiti z mostom imetja."

Drugemu možu je Jezus rekel: "Pokopati očeta je častno opravilo, a se mu moraš odreči, da mi lahko slediš." Drugemu, ki mu je hotel slediti, je rekel: "Tvoja družina je temeljna skupnost, vendar jo moraš zapustiti, da bi lahko postal član moje družine."

Nekoč, ko je Jezus obiskal svojo priljubljeno družino, se je nejevoljen postavil med dve sestri. Rekel je, da Marto vzemirja veliko stvari, Marijina izbira, da govori z njim, pa ji ne bo nikoli vzeta. Beseda "aposlena" je različno prevajan kot "obtežena, preobremenjena, preobtežena, obvezana." Jezus ji reče: "Cenim tvojo

svetopisemsko gostoljubnost, a ne dovoli, da te prevzame, obsede, priveže v kuhinjo. Odreci se svoji želji, da strežeš. Naj se pečenka zažge, pusti, da se torta sesede! Pogovarjaj se z mano!"

Jezus govori pastirjem: "Odrecite se 99-im ovcam, ki so varno v ogradi, in poiščite izgubljeno. Ubogljive, zadovoljne in pokorne ovce ne bodo šle nikamor. Divje, pustolovske, svobodoljubne ovce bodo ustvarile močno čredo."

Zvečer, preden je umrl, je pri večerji opozoril svoje prijatelje, da jih bo moral kmalu zapustiti, zato so bili ti prizadeti. Niso si mogli zamišljati, kako bi bilo, če ne bi bil več del njihovega življenja. A rekel jim je: "Če me imate radi, se morate veseliti z mano, ker se vračam domov. Če vas ne zapustim, vam ne morem poslati svojega Svetega Duha."

Eden najbolj grenkih dogodkov v Svetem pismu je ta, ko Jezus v vrtu zapusti Marijo Magdaleno. Ta se ga obupana oklepa, on pa jih reče: "Moraš me pustiti oditi. Čudovito je bilo, da se pozna, a zdaj sem drug človek. Če hočeš obdržati najino prijateljstvo, me moraš srečati v tej novi razsežnosti."

V procesu odrekanja se spreminjajo občutki. Pesnik Cecil Day-Lewis govori o tem v svoji pesmi "Odhajanje", ko opisuje, kako je njegov sin prvi šolski dan odšel v šolo. Navdaja ga upanje in ponos ob sinu, ki postaja samostojen, obenem pa je žalosten in prestrašen zaradi prihodnosti. Ob koncu pesmi zapiše:

"Samostojnost se začne z odhodom – svojo ljubezen dokažemo tako, da pustimo oditi."

vir: <http://celebrationpublications.org>
prevod: Petra Grimani